

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ความฟุ้งเพื่อเมืองไหนสู้เมืองไทยไม่ได้

โอ้ ภาระของเราไม่ใช่น้อย ๆ นะ นักจริง ๆ นักมาตลอด หลวงตานี้เรียกว่าหนักมากเกี่ยวกับคนเข้ามาเกี่ยวข้อง ประหนึ่งว่าสำนักบประมาณวัดป่าบ้านตาดย่อย ๆ ก็ไม่ผิด มีตลอดเลย มาทุกด้านทุกทาง เริ่มตั้งแต่โรงพยาบาลมาเรื่อย อันนี้เป็นอันดับหนึ่งเลยเทียว ต่อเนื่องมาเป็นลำดับลำดับไม่ขาดวรรคขาดตอน จากนั้นก็อื่นอีก แทรกเข้ามา ๆ โรงร่ำโรงเรียน ราชการต่าง ๆ มา ๆ นอกจากนั้นยังคนทุกซ์คนจน นั้นมีจีปาละ เราก็อิงไป ๆ ถ้าเป็นรายจำเป็นเราก็คเคยปฏิบัติตั้งที่เคยปฏิบัติมาแล้ว เป็นอย่างนั้นละ ถึงว่าเราหนักมากนะ หมุนทำไหนก็มีแต่ทำมาให้เราช่วย ๆ ที่นี้กำลังของเราก็อไม่มี มันหนักอยู่ตรงนี้ ไม่มีแล้วก็เป็นความกังวลคิดอ่านไตร่ตรองพิจารณา

ที่ได้สมบัติปัจจัยมามากน้อยก็ต้องพิจารณาแยกแยะ อันไหนจำเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง อันดับสามไปอีก ไม่ใช่ว่าได้มาแล้วให้ไป ๆ เพราะผู้มาเกี่ยวข้องกับเราควรจะเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง อันดับสาม มีมากต่อมาก อันไหนที่จำเป็นมากกว่าเพื่อน ควรจะแยกไปทางไหนเราพิจารณาแล้วก็แยกไป ๆ อย่างนั้น

เราอยากให้อ่านชาวไทยเราปรับเนื้อปรับตัวบ้างนะเวลานี้ คือเวลานี้เหลวไหลมากจริง ๆ ชาตินี้ของไทยเราที่เป็นชาวพุทธ หาเครื่องหมายของชาวพุทธแทบจะไม่มีติดเนื้อติดตัวเลย ครั้นมองดูกิเลสนั้นก็เต็มตัวทุกคน ๆ กิเลสมันมีในใจทุกคนนั่นแหละ แต่มันแสดงออกมาเพื่อความกระทบกระทั่งกัน ความฉิบหายวายปวงต่าง ๆ ระบาดสาตกระจายไปหมด นี่ละที่กิเลสออกตลาด มันทำความเสียหายแก่บ้านเมืองของเราได้มากมาย ไม่มีใครคิดนะ มีแต่ความฟุ้งเพื่อเทอโหมเพื่อส่งเสริมเป็นปุ๋ยให้มันเรื่อย ๆ ไม่รู้เนื้อรู้ตัวที่จะยับยั้งชั่งตัวได้เลย อันนี้ที่เราวิตกมาก

สอนประชาชนญาติโยมก็สอนมามากต่อมากนานแสนนานแล้ว ยิ่งคราวนี้เป็นคราวที่ออกช่วยชาติ แล้วสอนกระจายทั่วประเทศไทยเลย น่าจะเอาไปคิดอ่านไตร่ตรองบ้างนะชาวพุทธเรา การสอนนี้เราไม่ได้หวังจะมีส่วนได้ส่วนเสียอะไรจากพี่น้องทั้งหลายนะ เราสอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ส่วนได้ส่วนเสียจะเป็นของผู้รับฟัง จึงควรรับฟังเอาไปปฏิบัติบ้าง จะเป็นผลประโยชน์แก่พี่น้องทั้งหลายเอง สำหรับเราเราไม่ต้องการเราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลยเราไม่ต้องการอะไรแล้วในโลกนี้ เราหมดทุกสิ่งทุกอย่างแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมาเกี่ยวข้องกับใจเลย ที่จะรับภาระแบกหามมันเราไม่มี การสอนนี้สอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ

เพราะพวกเราอยู่ในภาวะที่จะทิ้งลมทิ้งจมทั้งพื้นฟู มีสองอย่างนี้อยู่ในตัวของเราเอง ควรจะนำไปพิจารณาแก้ไขตัดแปลงนะ ไอ้เรื่องความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมนี้มันกินเนื้อกินตัวนะชาติไทยเรา รู้สึกว่าเมืองไหนจะสู้เมืองไทยไม่ได้ เราอยากพูดอย่างนี้เนะ มันพิลึกจริง ๆ คือหลักลอย หาหลักฐานเกณฑ์เป็นที่ยึดที่เกาะไม่ได้ พอเห็นอะไรผ่านหน้ามาปั๊บยึดปั๊บแล้ว เลียนแบบ ๆ เอาแล้ว ๆ แล้วมีตั้งแต่เรื่องความเสียหาย ส่วนดีที่จะเรียนกันศึกษากันให้เป็นผลเป็นประโยชน์ไม่ค่อยมี นี่ที่วิตกมาก

การสอนบรรณธรรมนี้ก็สอนมามากแล้ว ควรจะมีเป็นเครื่องหมายให้พี่น้องชาวพุทธเราได้ยึดไปเป็นคติ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนบ้างไม่ค่อยจะมี แต่เรื่องเหลวแหลกแหวกแนวเลื่อนลอยหลักลอยนี้เต็มบ้านเต็มเมือง อันนี้ที่นำวิตกมาก ไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์เลย เรื่องไขว่คว้านี้ไขว่คว้า แล้วอะไรผ่านเข้ามาคว่ำมับ ๆ นี่อันหนึ่งสำคัญมาก ไม่คำนึงถึงส่วนได้ส่วนเสียและหลักเกณฑ์อะไรเลย เสียเนะเมืองไทยเรา ดูทุกสิ่งทุกอย่างรู้สึกว่าจะหาหลักเกณฑ์ไม่ค่อยได้ในเมืองไทยเรา ขนบประเพณีธรรมเนียมอันดีงามของชาติไทยเราที่เคยปฏิบัติมาก็ล้มเหลวไปหมด สิ่งบู๊บู๊ยานี้มันคอยทำลายแหลกไปหมดเวลานี้ แล้วยังลุลกลามเข้ามาในวัดนี้ เราถึงว่าละชิ

การแต่งเนื้อแต่งตัว ความสวยงามมีอยู่รู้กันอยู่ ตามมนุษย์ทำไมดูกันไม่ออก ใจมนุษย์ เอามาพิจารณา อันไหนสวยงามไม่สวยงาม เหมาะสมไม่เหมาะสม ควรจะพิจารณาเลือกเฟ้นเสียก่อน เข้าไปวัดไปวาพระท่านปฏิบัติยังงี้ ไอ้พระโกโรโกโสเราไม่เอามาเป็นเกณฑ์แหละ พระที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นกฎเป็นเกณฑ์ เป็นสรณะของโลกของสงสารเป็นคติตัวอย่างได้ ควรจะนำมาพิจารณา แล้วเวลาไปมาหาสู่ควรพิจารณาทดสอบตัวเองบ้าง สมควรอย่างไรการแต่งเนื้อแต่งตัว เฉพาะอย่างยิ่งการนุ่งห่มนี้มันพิลึกนะ มันเป็นเปรตเป็นผีไปหมด ต่อไปมันจะปล่อยที่เปิดที่ปิดทำสูกันนะ

ผู้หญิงนี้จัดจ้านยิ่งกว่าผู้ชาย ผู้ชายก็มีเหมือนกันแต่รู้สึกจะไม่เท่าผู้หญิง ผู้หญิงนี้จัดจ้านมาก แต่งตัวต่อไปนี้มันจะไม่นุ่งชิ้นละนะ นุ่งกางเกงกางเกงจิกโก้จิกเก้มันจะเปิดออกหมด อย่างน้อยเวลานี้วับ ๆ แวม ๆ หลอกกัน กิเลสหลอกกิเลส ประสาช้ในหัวดับหัวปอดมันมาหลอกหาอะไร อะไรที่สวยงามเพื่อศีลเพื่อธรรมสำหรับตัวเองให้มีความสงบรรมเย็น ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไปกับสิ่งหลอกลวงนี้ก็ควรจะส่งเสริมกันนะ นี่ไม่ค่อยมี นี่เราเคยดูเสมอ นุ่งลอนจ๋อนลอนแจ้นเข้ามาเราดูไม่ได้เราทนไม่ได้นะจะว่าไม่บอก โล่หนี่ต่อหน้าต่อตาเลย เราจะอยู่คนเดียวเราอย่ามายุ่งเรา ถ้ามายุ่งก็เป็นอย่างนี้ละ ทิมहुแห่งตารบกววจิตใจให้ชุ่มมัว ให้ได้คิดอ่านไตร่ตรองยุ่งเหยิงวุ่นวายไป เพราะการแต่งเนื้อแต่งตัวเหมือนสัตว์ ไม่ได้เหมือนมนุษย์ที่มีศีลธรรมก้าวเข้าสู่วัดสู่วาบ้างเลย

เวลานี้เลอะเทอะมากขนาดนั้นเมืองไทยเรา หาหลักเกณฑ์ไม่ได้ การแต่งเนื้อ แต่งตัวนี้พิลึกจริง ๆ ไม่มีแบบไม่มีฉบับ ขอให้อะไรผ่านเข้ามาคว้าว้าเข้ามาเลย เอามา แต่งเลย มันเลยไปถึงก็มีบางแบบ ดูไม่ได้แน่ อันนี้ที่น่าวิตกวิจารณ์มาก เราเตือนเสมอ พระท่านไม่ค่อยเตือนละแต่พระแบบไหนก็ไม่รู้ แต่พระแบบเรานี้เอาแน่ ถ้าควรว่า-ว่าจริง ๆ ถ้ามาเกี่ยวข้อง ไม่มาเกี่ยวข้องอยู่แต่เรา เราไม่ไปว่าเขาละ เขาอยู่ตามลำพัง ถ้าเข้ามาเกี่ยวข้องมีส่วนได้ส่วนเสียกระทบกระเทือนกันแล้ว จะต้องว่ากันแน่นอน ดังที่พูด ตะกี้

มันไม่ได้คำนึงนะเข้ามา เพราะมันชินชาหน้าด่านพอแล้ว อยากรทำอะไรก็ทำ ไม่คำนึงคำนวณว่าผิดถูกชั่วดีประการใด สมควรไม่สมควรไม่คำนึง เพราะความหน้าด่าน สันดานหยาบ มันหนาไปด้วยกิเลสตัณหาประเภทส่งเสริมราคะตัณหา นี่ตัวสำคัญมาก เวลานี้ส่งเสริมกันมากที่สุดที่เดียวราคะตัณหา เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อนมากที่สุดที่เดียว ตัวนี้ตัว ทำโลกให้ร้อนมากที่สุดคือราคะตัณหา ตัวอื่นไม่สำคัญ ดังที่เคยพูดแล้ว ตัวนี้เป็นตัวฟ้าดิน ถล่ม ทำโลกให้ล่มจมได้ไม่ต้องสงสัย ถ้ายิ่งไปส่งเสริมมันดังที่เป็นมาอยู่ยี่แล้ว เมืองไทยเราไม่มีแต่ซากกระดูกของชาวพุทธ ตัวชาวพุทธจริง ๆ ไม่มีเหลือ เหลือแต่ซากกระดูกเต็มบ้านเต็มเมืองซากชาวพุทธ จึงน่าวิตกวิจารณ์

ควรจะมีแบบมีฉบับเป็นชนบประเพณีอันดีงามต่อชาติบ้านเมืองของตนบ้าง เราเป็นชาติไทยเราควรรักควรสงวนชาติไทย ชนบประเพณีอันดีงามของชาติไทย ที่ปู่ย่าตายายมอบให้มา ถ่ายทอดกันมาเป็นลำดับลำดับ แล้วเราควรจะได้รับสิ่งเหล่านี้ถ่ายทอดกันไป เป็นความสงบร่มเย็นแก่ชาติบ้านเมืองของเรา และเป็นหลักเกณฑ์ต่อชาติบ้านเมืองของเรา นี่มันไม่ค่อยมีและไม่มี มันเลอะเทอะไปหมดเวลานี้ ไปที่ไหน ๆ แบบเดียวกันหมด มันจะดูไม่ได้แน่ แต่เจ้าของนั้นโอ้อ่า นำทุเรศ คือไม่มีหลักเกณฑ์ เมืองไทยเราเสียตรงที่ไม่มีเนื้อหนังเป็นของตัวเอง คือชนบประเพณีอันดีงามที่บรรพบุรุษพาดำเนินมา เวลานี้เหยียบแหลกไปหมดแล้ว เอาตั้งแต่ลัทธิลึงค่างบ้างชะนี ลัทธิเปรต ลัทธิผี ลัทธิเจ้าราคะตัณหา ออกหน้าออกตาเหยียบแหลกไปเวลานี้ บ้านเมืองของเรา มันถึงเหลวแหลกแหวกแนว

มันไม่มีที่ยับยั้งนะ เรื่องกิเลสตัณหาแล้วอย่าเข้าใจว่ามันจะยับยั้งตัวของมันถ้าไม่เอาธรรมกระดูกมัน ถ้าไม่เอาธรรมกระดูกมันแล้วมันจะลงทะเลหลวงจมทั้งชาติไทยของเราไม่มีเหลือ ต้องมีการยับยั้งกันบ้างซี เฉพาะการแต่งเนื้อแต่งตัวนี้เหลวไหลเลวมากนะ เสียมากที่สุดที่เดียวจนจะดูไม่ได้ เอามาอวดกันไม่ทราบว่าจะอวดหาอะไร หลักธรรมชาติของมันก็มีอยู่แล้วด้วยกันทั่วหน้า ไม่เห็นมีอะไรบกพร่อง อย่างเช่นนำมาปกปิดพอให้ดูกันได้ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์ กลับไม่เหลียวแลความสวยงามความพอเหมาะพอดี

แล้วก็ทะลึ่งเข้าไปหาที่มันจะจับหาย โห มีเท่าไรมานี้คนหนึ่ง ๆ เครื่องแต่งตัวมันเท่าไร ก็ลึบก็ร้อยชุดไม่พอแต่งกับกิเลสตัณหาตามืดตาบอดนี่นะ นี่ละความจับหายมันมา เพราะความสรุ่ยสร้อยไม่มีเมืองพอดีนี น้ำล้นฝั่ง ๆ นี่ที่น่าวิตกมาก

พระท่านก็มีระเบียบมีกฎของพระ นี่เรียกว่าพระ ก็เป็นประเภทหนึ่ง เป็นอันดับหนึ่ง พระท่านการแต่งเนื้อแต่งตัวเครื่องใช้ของท่าน ตามหลักธรรมหลักวินัยมียังไงท่าน ก็ปฏิบัติตามนั้น ที่เหลวไหลไปกว่านั้นก็ยังมีแต่ไม่มากนัก นอกจากความประพฤติดาจลึกลับก็ได้อันนั้นนะ ลึกลับจนแหลกละเหลวไปก็ได้ แต่กิริยาภายนอกที่ออกมา เช่น การนุ่งห่มครองผ้าสบงจีวรเครื่องบริวาร ยังไม่ได้ผิดเพี้ยนจากแบบของพระไปเท่าไร หากว่าผิดกันนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ไม่พอที่จะตำหนิกันมากมาย ยิ่งกว่าการประพฤดิเหลวแหลกแหวกแนวอยู่ภายในตัวเองอย่างลึกลับ อันนั้นใครมองไม่เห็น นี่พระท่านก็มีแบบมีฉบับปฏิบัติตัวของท่าน

เราเป็นฆราวาสญาติโยม เราเป็นคนไทย คนไทยปุ๋ย่าตายายบรรพบุรุษเราพาปฏิบัติมายังไง ๆ ควรจะเหลือบมองพ่อแม่บรรพบุรุษของเราบ้าง อย่าแข่งหน้าแข่งหลังจนเกินไปดังที่เห็นอยู่เวลานี้ ดูไม่ได้นะ มันเหลวมากแล้วเดี๋ยวนี้ ควรจะดู แบบฆราวาสก็มีซึ่งเป็นแบบสวยงาม ถึงไม่เป็นแบบบังคับเหมือนแบบพระวินัยของพระ แต่ก็เป็นเครื่องบังคับอยู่ในขอบประเพณีของชาตินั้น ๆ นั้นแหละ ควรที่จะเอามาเป็นคติตัวอย่างอันดีงามแก่พวกเรา ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมา จะศึกษาจากใครไม่ศึกษาจากพ่อจากแม่จากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่พาทำยังไง เด็กก็ต้องยึดตามผู้ใหญ่ที่พาดำเนินมาแล้วนั่นแล พ่อแม่ผู้ใหญ่เป็นยังไง เด็กก็เป็นอย่างนั้นไปตาม ๆ กัน เดินตามรอยของผู้ใหญ่นั้นแหละ

เราจะหารอยแบบไหนเหยียบไว้ ให้ลูกเต้าหลานเหลนของเราได้เหยียบย่างไปตาม พ่อเป็นความสวยงามแก่วงมนุษย์แห่งชาติไทยของเราบ้าง ก็เจ้านาคูนะ อันนี้มันเหลวไหลมากเวลานี้ อันนี้เราก็ไม่ค่อยได้พูดบ่อยนัก พูดบ่อยนักมันก็รำคาญทั้งผู้จะพูดรำคาญทั้งผู้ฟัง แต่เมื่อมันหนาแน่นขึ้นไปจนจะแหลกจะเหลวหมด ก็มีการต้านกันบ้าง หรือมีกระตุกกันบ้างเพื่อเป็นข้อระลึกได้แล้วจะรู้สึก รู้เนื้อรู้ตัวขึ้นมาบ้าง ความหมายว่าจั้น จึงได้กระตุกบ้าง นาน ๆ มีทีหนึ่ง ๆ

ถ้าเป็นพระแบบฉบับของพระพุทธเจ้าตามที่กล่าวมาแล้ว ไม่มีปัญหา ท่านแบบเดียวกันหมดเลย นี่ก็แบบของพระท่านเป็นแบบเดียวกันหมด ถ้าแบบจอมปลอมแทรกเข้ามามันก็แฝงกันไปอย่างนั้นแหละ แต่ไม่ค่อยมีนักถึงกับเป็นความเสียหายจริง ๆ มีก็ มีแต่ไม่ถึงกับเป็นความเสียหายจริง ๆ นี่ละท่านปฏิบัติของท่านมาอย่างนั้น เราเป็นลูกชาวพุทธเราก็ควรจะปฏิบัติตัวของเราสำหรับเป็นฆราวาส ไม่ได้แบบท่านก็ขอให้

แบบของชาวพุทธเมืองไทย ขนบประเพณีของเมืองไทย นี่สำคัญมากนะ ควรยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์เอาไว้ อย่าเป็นน้ำล้นฝั่งไม่มองหน้ามองหลังอะไรเลยนี้จะฉิบหายโดยง่ายเดี๋ยวนี้

เราอย่าเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้จะสร้างความแน่นหนามั่นคงให้แก่ชาติบ้านเมืองของเรา จะสร้างความเหลวแหลกล่มจมให้ไม่สงสัยละอันนี้ ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ผู้ใหญ่ละตัวสำคัญ ควรจะบีบบังคับตัวเองบ้างเพื่อความสวยงามน่าดูน่าชม แล้วகுบุตรสุดท้ายลูกเต้าหลานเหลนจะได้ยึดเอาเป็นคติตัวอย่างอันดีงาม และจะมีมรดกอันดีประจำชาติไทยของเราไว้ในกาลต่อไป ไม่สิ้นสุดยุติและขาดสะบั้นไปเสียโดยง่ายเดี๋ยวด้วยสิ่งเหลวไหลนี้มาทำลาย ควรพิจารณากันบ้างนะพี่น้องทั้งหลาย

มันไม่มีหลักนะ เมืองไทยเราเหลวไหลจริง ๆ เรื่องเหล่านี้เหลวไหลมาก สำคัญที่อะไรผ่านมา ๆ คว้ามับ ๆ นี้เรียกว่าเสียมากเมืองไทยเรา ยกให้เป็นทีหนึ่งก็ไม่น่าจะผิดไปเรื่องความเหลวไหล คว้ามับ ๆ เร็วมากที่เดี๋ยวมองไม่ทันเลย นี่คือนี่ที่จะทำให้เสีย การเสียก็เร็วมากไปแบบเดียวกัน รวดเร็วเป็นแบบเดียวกัน ถ้ามีการยับยั้งชั่งตัวบ้างแล้วจะไม่ค่อยเสียอย่างง่ายดาย มีการจัดการลากเอาไว้บ้าง ไปทำ แทนที่จะไปทิ้งทำ ก็เหลือกลับมาสักหนึ่งบาทก็ยังมีดี ไปสี่บาท แน่ ถ้าไม่มียับยั้งเลย ทำทิ้งทำ ลีบทิ้งลีบไปหมด เมืองไทยทั้งเมืองไทยจมหหมด ไม่มีอะไรเป็นขนบประเพณีของตัวเอง ซึ่งเป็นสมบัติอันล้ำค่ามาแต่ปู่ย่าตายายบ้างเลย จะไม่มีเหลืออะไรให้พากันคิดบ้างสิ

เข้ามาในวัดให้ดูให้ดีนะ อย่าว่าหลวงตาบัวไม่ขนานบนะ ถ้ามันแสดงหุแสดงตามากเกินไปเอาจริง ๆ นะนี่ไม่เหมือนใคร อย่ามายุ่ง ไล่เลยไม่ให้เข้ามา วัดนี้เราอยู่คนเดียวเราอยู่ได้ เราไม่ได้มุ่งประสงค์กับพวกสัวมพวกถานเอามาหลอกตาธรรมละนะ ตาธรรมกับตาสัวมตาถานมันต่างกันนะ มันทนไม่ไหวก็เอากันบ้างละซิ ตาสัวมตาถานมันหาตั้งแต่สัวมแต่ถานไม่ได้หาอรรถาธรรมนะ ตาธรรมไม่ได้หาสัวมหาถาน หาแต่ธรรมเท่านั้น แล้วเมื่อเป็นเช่นนั้นมันจะไม่กระทบกันได้อย่างไร ระหว่างชู้กับดี สกปรกกับสะอาดมาเจอกันเข้าก็ต้องได้รบกัน ต้องต้านทานกันอยู่โดยดี นั่นละธรรมกับโลกจึงต้องต้านทานกันอย่างนี้ เอาละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้พอ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๑ พ.ค.๕๕ ทองคำได้ ๑ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕ ดอลลาร์ มีสูงมีต่ำขยับขึ้นขยับลงอยู่เรื่อยไปเรื่อย บางวันก็ได้มาก บางวันได้น้อย วันได้น้อยก็อย่าไปตำหนิมันเกินไป วันได้มากก็อย่าดีใจจนลืมนิ้ว วันหลังไม่ให้เลยใช้ไม่ได้นะ มันดีใจยังไม่หายวันนี้ไม่ให้แหละ เสียทำนะ

เมื่อวานนี้ไปภูหลวง เอาของไปส่ง ภูหลวงไม่ได้ไปหลายเดือนแล้ว อยู่ลึก ๆ ก็ไม่เคยมาขออะไร ๆ เลย แต่เราก็ทราบตลอดมาว่าที่นี่อยู่ลึกลับมาก จนมากอยู่ ที่ที่ว่ามี

คับแคบรู้สึกจะไม่พอกับโรงพยาบาล เราก็ให้ติดต่อกับเจ้าของที่เขา เขาบอกเขาไม่ขาย เราเลยตัดมือเลยนะ ถ้าเขาว่าขายได้แล้วนะ ได้มาประมาณ ๔ ปีเป็นอย่างน้อย ที่ที่มันต่อกันไป ถ้าหากว่าเขาขายเราติดต่อบีบซื้อได้เลย ติดกันไปเลย เขาไม่ขายเราก็เลยหมดไม้หมดมือ ไปที่ไหนถ้าเขาว่าไม่ขายก็หมด ถ้าเขาว่าขายก็มีทางจะได้ ที่เราซื้อเหล่านั้น ๆ คือเขาขาย ๆ

ซื้อมากนะซื้อที่ให้โรงพยาบาลมาก ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ แต่ที่ภูหลวงนี้เขาไม่ขายเสีย ถ้าขายเหมาะเพราะต่อกันเลย แต่เขาไม่ขายเราก็เลยหมดทำ จากนั้นมาก็ไม่ค่อยได้ถามอีก เพราะเราก็เห็นใจเขาพวกชาวนา ที่แคว้นนั้นก็ดีหนึ่ง แล้วที่จำกัดด้วยหาที่ทำกินยาก เขาไม่ขายก็เพื่อทำอยู่ทำกินของเขา แน่ะ เราก็คิดเห็นอีก เราจึงไม่ขอไม่ร้องอะไรต่อไป เขาว่าไม่ขายก็ไม่เอาเลย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd